

העלון השבועי
למשפחהסוף זמן אכילת
חמץ: 10:01סו"ז שריפת חמץ:
11:20

זמני השבת

כניסת שבת: 18:51

יציאת שבת: 19:43

רבנו תם: 20:31
הזמנים לפי אופק באר שבע

אור הנר

עורך: נריה אטון, זוג פסזו,

נא לא לקרוא בשעת התפילה, העלון טעון גניזה.

מחזק מאוד
חובה לקרוא!!!

דבר העורך

קדושת ליל הסדר

זיכנו ה' יתברך להגיע אל הלילה הקדוש הזה, ליל שימורים הוא לה', לילה המשומר ובא מן המזיקים.

כתב רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א: אין לשער ואין לתאר את גודל ההארה והשפע הנשפע עלינו בלילה הזה, עד שכביכול הקב"ה פונה מכל עסקיו אלינו לעשות לנו ניסים בזמן הזה כבימים ההם, וכך מובא במדרש (פנים אחרים, נוסח ב פ"ו) אלוהיה של אומה זו עסוק הוא להיות עושה להם ניסים בלילה הזה.

וכן מובא ב"תרגום יונתן" (פרשת תולדות) על הפסוק (בראשית כ"ז, א) "ויהי כי זקן יצחק ותכחין עיניו מראות" יצחק קרא לעשו בנו הגדול ביום י"ד ניסן, ואמר לו: "בני, בלילה הזה משבחים כל משרתי עליון לבורא עולם, ואוצרות השמים נפתחים".

וכן שנינו בפרקי דר' אליעזר (פלי"ב) שביליל הסדר נפתחים כל שערי שפע.

ומצינו במחרי"ל (סדר ההגדה ג) שביליל הסדר הוא כביכול 'נישואין' בין ישראל לאביהם שבשמים, וכמו ש'כלה בלא ברכה אסורה לבעלה' (מסכת כלה פ"א), כך 'נישואין' הללו – מברכין בליל הסדר "שבע ברכות" קודם אכילת מצה.

והם: שלש בברכת קידוש [בורא פרי הגפן, מקדש ישראל

והזמנים, ושהחיינו], הרביעית בורא פרי האדמה על ה"כרפס", ברכת 'אשר גאלנו', ובורא פרי הגפן על כוס שני. וברכת 'על אכילת מצה' היא הברכה השביעית. ואפילו מי שמרגיש בנפשו כי 'מגורש' הוא מן הקדושה [וכרתיב אצל אדם הראשון (בראשית ג כ"ד) 'ויגרש את האדם', ואמרו (בר"ר יט ט) שנתן לו הקב"ה גט פיטורין והיה דינו כאשה מגורשת], הרי בליל הסדר חוזר לברית נישואין על ידי אכילת מצה, כקירבת אדם הראשון קודם החטא, והדברים נשגבים. תארו לעצמכם איזו זכות יש לנו עם ישראל, שאנו בבאים בברית הנישואין עם בורא עולם, ואפילו מי שכל השנה היה רחוק, הלילה הזה כולם פותחים דף חדש!!!

מובא בגמרא (מגילה טו.) ששמע מרדכי על הגזירה שנגזרה על עם ישראל, גזר מרדכי תענית ביום טוב ראשון

של פסח, כמו שנאמר (אסתר ד', י"ז) 'ויעבור מרדכי' – שציווה להתענות מי"ד ועד ט"ז ניסן.

ולכאורה לא מובן: מדוע מיהר מרדכי לגזור כבר עתה תענית – לבטל את מצוות הלילה ולהשבית את החג בדבר שאינו צורך השעה, והרי זמן רב עמד לרשותו – והיה אפשר לו לגזור שיתענו אחר החג, כי לא הייתה הגזירה אלא ליום י"ג אדר – בעוד י"א חודשים.

ועוד יש להקשות, שהרי היה לו לקבוע התענית ב'יום הדין' – ראש השנה ויום הכיפורים שאז 'ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו'.

אלא, 'מרדכי ידע את כל אשר נעשה', וידע שהגזירה נכתבה ונחתמה בטבעת מלכו של עולם, ולא מלך טיפש – אחשוורוש, גזר להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים

אלא הקב"ה גזר כן, ואין עצה ואין

תבונה כנגד השם, ולא יועילו שום תפילות ותחנונים לבטל הגזירה. אולם

הזמן היחיד שניתן לבקוע כל השערים

הוא ליל הסדר, ולכן גזר מרדכי

תענית דווקא בליל הסדר שהוא הזמן

המסוגל לבקוע שערי ברזל ולהרחיב

את הפרצה שבחומת הדין. ואפילו גזר

דין שיש בו שבועה אפשר לבטלו

בזה הלילה.

וכבר הובא בזוהר הקדוש (ח"ב לח.)

שבילילה זה אור היה להם כ'שמש בעהריים', והגידו

צדיקים, שלא דווקא בשנה בה יצאו בני ישראל ממצרים

היה כן, אלא בכל שנה ושנה מאיר לנו הלילה באור גדול

כשמש בעהרים ממש. ועלינו לנצל לילה זה שאם אוצרות

השמים נפתחים בו, הרי הזמן מוכשר ומסוגל מאד

להתפלל על כל הענינים, בבנים בבריאות, ובפרנסה טובה,

וכיוצא בזה, שהרי הקב"ה וכל הפמליא של מעלה

עומדים סביבו ומביטים בעבודתו, ואהבת האב על הבן

מתעוררת באותה שעה, וכל שערי רחמים פתוחים לפניו,

ולכן אם יבקש ויתפלל בודאי ישמע ה'.

יה"ר שישפיע עלינו ה' יתברך שפע גדול בזכות הלילה

הקדוש הזה, ויבנה לנו את בית המקדש ונוכה לאכול מן

הזבחים ומן הפסחים, אמן. חג פסח שמח וכשר.

פרפראות לפסח

הטעם לארבע כוסות בפסח

נודע הטעם לתקנת חז"ל שתיית ארבע כוסות בליל הסדר שהוא כנגד ד' לשונות של גאולה, והוצאתי והעלתי וגאלתי ולקחתי, אמנם רש"י (פסחים קח. ד"ה ארבע) מבאר שהוא כנגד ג' פעמים שנזכר לשון 'כוס' בחלומי של שר המשקים, וכדכתיב (בראשית מ, י"א) "וכוס פרעה בירי ואקח את הענבים ואשחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה", ועוד כוס של ברכת המזון (ומקור הדברים הוא בתלמוד ירושלמי פ' ערבי פסחים), ועריך ביאור מה ענינם של כוסות אלו שבחלום שר המשקים לענין ליל הסדר. וביאר בספר 'שערי ליל הסדר' (עמ' קמה) באופן נפלא, כי אם נדקדק בדבר נמצא שכל גלות וגאולת מצרים נסתבב על ידי זבוב אחד... הוא הזבוב אשר נפל לתוך כוסו של שר המשקים בשעה שהגישו אל פרעה מלך מצרים, שעל כן קצף עליו המלך ונתנו במשמר בית האסורים, על יד יוסף, ועי"ז פתר יוסף את חלומי וסיפר שר המשקים לפרעה אודות יוסף שיודע לפתור חלומות, ועי"ז נתגלגל הדבר שעלה יוסף למלוך על כל ארץ מצרים, וירדו יעקב ובניו למצרים... והנה תכלית ליל הסדר הוא וידעתם כי אני ה', על כן אין די בסיפור הניסים שהיו ביציאת מצרים, אלא עלינו להשיג אל ליבנו כיצד קורא הדורות מראש משגיח על הבריאה על כל פרט ופרט, וכבר מתחילה הכין את הגלות והגאולה, ועלינו להתבונן כיצד ה' זבוב היה בהשגחה פרטית נפלאה שיפול לתוך הכוס... כדי שעל ידי זה ירדו בני ישראל למצרים, וזו 'הגאולה' האמיתית כאשר אנו זוכים לאור האמונה לדעת כיצד כל דבר הנעשה בבריאה, קטן כגדול, הוא רק ברצונו יתברך, על כן תקנו לשנות ד' כוסות כנגד ה' כוסות' שהיו בחלומי של שר המשקים.

ליל שימורים

הרה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע כי 'ליל שימורים' הוא כעין הנקרא 'קופסת שימורים', כלומר, כפי שהרוצה לשמר דבר מאכל לזמן ארוך שיעמוד 'בחיותו' שמינחו בתוך קופסה וסוגרו היטב היטב לבל ישלש בו האוויר, ואז יעמוד לאורך ימים, כך עריך האדם לשמר בקרבו ולאגור את כל אצרות הקדושה מליל הסדר לכל השנה כולה.

סימני האבידה

כתבו המקובלים (ראה ביסוד ושורש העבודה ש"ט פ"ו) שראוי לכל אחד להוציא מפיו את הסימנים 'קדש, ורחץ' עד 'נרצה'. עדיקים נתנו טעם לדבר, דהנה קיימא לן (ב"מ כו.) המוצא אבידה חייב להחזירה לבעליו על פי 'סימנים', והנה במשך השנה לפעמים אפשר שיאבד האדם מדרגותיו הרוחניות מחמת כוח היצה"ר שמתגבר עליו חדשים לבקרים, וסגולת ליל הסדר שיחזירו לו את האבידות שאיבד – על ידי שיאמר את הסימנים בפיו.

אהבה למצה

השלי"ה הקדוש כתב (מסכת פסחים נר מצוה אות לט) שחסידים ואנשי מעשה נהנו לנשק את המצה בעת שהגביהו אותה בליל הסדר.

כתב ב'בארות המים' שהרה"ק מרימנוב זי"ע אמר, שאם לא היה חושש מפני המון העם היה נוטל את המצה לבית הכנסת, והיה עושה נענועים כמו הלולב והאתרוג.

סגולות חג הפסח

פסח – בקשת משאלות ליבנו

מובא בבאר הפרשה: בגשת האדם לשאלת ימה נשתנה נעשה יעת רצון בשמי מרום, ואפשר להתפלל ולבקש כל משאלות לבו, והיינו 'הבן שואל' יכול כל איש מבני ישראל הנקראים 'בנים למקום' לבקש בקשותיו מאביו שבשמים. וכך מובא ב'בית אהרן' (עט): "אבי זצוק"ל אמר כאן: "הבן שואל", פירוש שואל הוא מלשון שאלה ובקשה, כלומר כאן יכול כל אחד מעם ישראל לשאול ולבקש מאביו שבשמים כל מה שצריך, ולקבל חיות על כל הדברים בלילה הזה ולהשיג מה שלא עמל ויגע על זה".

זרע של קיימא

וביותר אפשר לפעול על חשוכי בנים שיפקדו בזרע של קיימא, וגם זה בכלל 'הבן שואל' לבקש על הבן.

חינך הילדים

ואף מי שכבר זכה לבנים, יקיים 'הבן שואל' – לשאול ולבקש על הבנים, שילכו בדרך הישר והטוב, ויפות חן התפילות בליל הסדר שבוקעות רקיעים ובכוחן להפיל כל המחיצות המפרידות בין ישראל לאביהם שבשמים.

פתיחת הלב לתורה

עוד יש להביא בסגולת אמירת ימה נשתנה וכמו שכתב בספר "ויגד משה" (סכ"א אות י"ג): ראיתי בכתב יד הרב הגאון בעל המחבר ספר שו"ת 'משנה שכיר' ז"ל שכתב שבספר 'כורסיא דאליהו' ממקובל קדוש מירושלים, הביא בשם בעלי מקובלים שעל ידי שאילת מה נשתנה גורמין פתיחת הלב לתורה, ועל כן נהגתי בביתי שכל המקובלים אצלי בליל הסדר כל אחד ואחד שואל ימה נשתנה – ומתפלל שיהיה לו לפתיחת הלב, ואחר גמר כל הנאספים גם אני בעצמי אומר מה נשתנה.

"ונצעק אל ה'"

סגולה בדוקה ומנוסה כשמגיעים בקריאת ההגדה למילים "ונצעק אל ה'..." לבקש ולצעוק לקב"ה מכל הלב על כל צרותיו, והקב"ה יעזרהו. (באר הפרשה)

שפע אלוקי

איתא ב'חתם סופר' (דרשות, ח"ב רנב), וז"ל: כי מובטחים אנחנו אפילו בגלות הזו, בשעה שאנחנו יושבים לספר ביציאת מצרים לבנינו, להשריש לבותם ביראת ה', אזי שפע אלוקי יורד עלינו כמו בצאתנו ממצרים, עכ"ל.

שותף להקב"ה

כתב ה'רוקח' (הלכות פסח אות רצא) שהאוכל מצות בשבעת ימי החג כהלכתו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית, וראייתו מהפסוק (שמות י"ג, ז) "מצות יאכל את שבעת הימים", 'שבעת ימים' אין כתיב כאן, אלא 'שבעת הימים' בה"א הידיעה, ללמדנו שנעשה שותף בבריאת שבעת ימי הבנין.

אמונה שלימה

מבאר הרה"ק ה'תפארת שלמה' זי"ע (רמזי פסח) את דברי הזוה"ק מי שחסרה לו מידת האמונה הרי נחשב הוא כחסר רפואה, וסגולתה היא לרפאות את אלו שיש להם חסרון באמונה, כי על ידי אכילת מצה זוכה האדם להכיר במי שאמר והיה העולם.

תאוות רעות

כתב רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע (מנחם ציון) שסגולת אכילת מצה מועילה לבטל כל תאוות רעות מנפש האדם.

דיני חול המועד

א. מצוה להרבות בלימוד תורה בימי חול המועד כי פקודי ה' ישרים משמחי לב. ואסורים הם בעשיית מלאכה, כדי שלא יהיו כשאר ימי החול שאין בהם קדושה כלל. וכן ראוי לכבד את חול המועד בכגדים נאים. וכן יש לכבדו במאכל ובמשתה. ומצונו עשה מן תורה לשמוח בחול המועד. ולכתחילה טוב לאכול פת בסעודת הלילה ובסעודת היום של חול המועד. ומצוה לשמוח בבשר ויין. ולשמח הנשים בבגדי צבעונים ותכשיטים.

ב. יש מחלוקת בפוסקים אם איסור עשיית מלאכה בחול המועד הוא מן התורה. או שמלאכת חול המועד אינה אסורה אלא מדרבנן. ולענין הלכה הואיל ורבו הפוסקים שסוברים שמלאכת חול המועד היא רק מדרבנן, וכן דעת מרן השולחן ערוך, יש לסמוך עליה להקל בדרבנן במקס מחלוקת פוסקים.

ג. דבר האבד שאם לא יעשהו בחול המועד יבוא לידי הפסד, מותר לעשותו בחול המועד בלי שינוי (ובלבד שלא יהיה בעשייתו טירחא יתרה). ואפילו בהפסד מועט יש להקל. ואם יש לו סחורה שעכשיו שזה הרבה ואחר המועד תזול – גם כן נחשב כהפסד ומותר למכרה בחול המועד. ואפילו אם הדבר אצלו בספק אם יבוא לידי הפסד או שמה לא יבוא לידי הפסד, מותר לעשותו בחול המועד.

ד. אין מסתפרים ומתגלחים בחול המועד, לא ראשו ולא כל שער שבו, ואפילו נאנס ולא גילח בערב יום טוב אסור. ונטילת השפם מותר אפילו שאינו מעכב האכילה. ואפילו אבי הבן ומוהל וסנדק אסור להם לגלח בחול המועד.

ה. אפילו גילח הזקן מערב יום טוב, אסור להתגלח שוב בחול המועד, ואפילו דרכו להתגלח כל יומים או שלושה ימים.

ו. מותר לגזוז צפרניו בחול המועד אפילו במספרים.

ז. מותר לגחץ בגדיו חול המועד על ידי מגחץ חס. ומותר לצחצח נעליו על ידי משחת נעלים.

יודיו מעשרות

"כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לכלי לגר ליתום ולאלמנה..."

מצות 'ביעור מעשרות' נוהגת בערב יום טוב שביעי של פסח, שבשנה הרביעית לשמיטה ובשנת השמיטה. והיינו, כל מי שברשותו עדיין פירות שהם טבל או ספק טבל, חייב להפריש מהם תרומות ומעשרות, (ובטבל ודאי יתן ללוי ולעני), ויחלל את המעשר שני, ולא ישאיר בביתו כלל פירות שאינם מעושרים, וכן לא ישאיר את המטבע שמחלל בו (אלא יחללו על פרוטה, ויאבד את הפרוטה, כנ"ל). ולמחרת ביום טוב במנחה קוראים פרשת 'וידי מעשר' (דברים כ"ו מפסוק י"ב עד פסוק ט"ו), דהיינו שמתוודה לפני הקב"ה שהפריש את כל המעשרות כדת וכדין, וכשם שעשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שעליך לעשות לברכנו. ורשאי כל אחד לקרוא בעצמו, ואם רצו קורא שליח הציבור וכולם שומעים.

דינים השייכים בחג פסח שחל בשבת

בליל יום טוב של פסח שחל בשבת, יש נוהגים שלא לומר הפיוט "לכה דודי לקראת כלה", בקבלת שבת, והטעם מפני שכאשר מקבלים פני השבת (באומרם: "פני שבת נקבלה"), ואין מזכירים "יום טוב" בקבלת פנים, נראה כמביישים את יום טוב. ויש נוהגים לומר לעולם "לכה דודי" בקבלת שבת, גם כשחל בו יום טוב, כי החג כבר הוזמן על ידינו בקידוש החודש, שלכן אנו חותמים בתפלת יום טוב: "מקדש ישראל והזמנים", שעל ידי קדושת ישראל נתקדשו הזמנים בקביעת החדשים (ביצה יז. ובפרש"י שם). וממילא אין צורך לצאת לקראת יום טוב ולקבלו כשבא בזמנו הקבוע לו. אבל השבת קבועה ועומדת מששת ימי בראשית, ואין כל צורך שבית דין יקדשוה (בבא בתרא קכ"א. וביצה י"ז). לכן ראוי לצאת לקראת השבת ולקבלו בסבר פנים יפות כיוצא לקראת המלך.

אם חל יום טוב בשבת, צריך להזכיר באמצע ברכת אתה בחרתנו, "את יום השבת הזה". וחזתם "ברוך אתה ה' מקדש השבת וישראל והזמנים". ואם טעה וחתם "מקדש ישראל והזמנים" ולא הזכיר שבת, אם נזכר בתוך כדי דיבור (שהוא שיעור "שלוש עליך רבי") חוזר ואומר: מקדש השבת וישראל והזמנים, ואם שהה יותר מכדי דיבור, יצא ידי חובתו, וימשיך רצה עד סוף התפלה. וכן אם טעה וחתם: "ברוך אתה ה' מקדש השבת", שהואיל ובאמצע הברכה הזכיר יום טוב יצא ידי חובתו בדיעבד. וימשיך רצה עד סוף התפלה. וטוב שיכוין לחזרת השליח עבור מתחלה ועד סוף.

השנה שליל הסדר חל ביום שבת מתחיל בקידוש יום השישי ויכול.

ליל פסח שחל בשבת, אין לשליח ציבור לומר "ברכה מעין שבע", מפני שלא תיקנו לאומרה אלא מפני המזיקין, וליל פסח הוא לילה המשומר ובא מפני המזיקין.

בעיות העלולות לצוין בליל הסדר שחל בשבת

מי ששכח להכין לפני שבת מי מלח לטיבול הכרפס, יקפיד להכניס שרובם מים משום שהדבר נראה כמלאכת מעבד, ובלאו הכי בעינן שיחיה הרוב מים משום דצריך שיחיה דבר שטיבולו במשקה. וישים קודם את המלח ואחר כך את המים (בשינוי מהנהוג ביום חול). כמו כן, אין להכין כמות מרובה של מי מלח שנראה כעושה כן לתת לתוך הכבשנים.

יש להכין חרוסת לפני שבת בגלל חששות של מלאכת טוחן ולש. אם לא הכין יחתוך את האגוזים לחתיכות גדולות מהרגיל. ואשר ללישה: ייתן קודם את היין ואחר כך את האגוזים (בשינוי מהנהוג ביום חול). לכתחילה יעשה בלילה נוזלית ויערבו באצבע (לדעת החזו"א אפשר לערב בכף). מי שעושה בלילה עבה בשני השינויים הנ"ל יש לו על מי לסמוך.

אם נתנו מעט משקה בחרוסת לפני שבת וכעת התייבשה, אפשר להוסיף בשבת עוד משקה.

מי ששכח להכין חסה למרור, מותר לשוטפה בסבון בשבת ובתנאי שתהיה מגידול מיוחד ללא חרקים (חסלט וכדומה), כי אף שעלולים להימצא חרקים, סוף סוף אינו ברור שישנם, ולכן אינו פסיק רישא.

מי ששכח לצלות זרוע לפני שבת, יניח זרוע מבושלת, או כל בשר אחר, אף שאינו עלוי. (הרה"ג שגיא לוי שליט"א)

סיפורי צדיקים

מה נשתנתה הגלות הזו?

בליל התקדש חג הפסח שנת תש"ד בברגן בלזן ערך הרה"ק מבלאזוב זי"ע א"א את הסדר בפניה נידחת בלי 'שולחן עורד' ובלי 'הסבה' כי אם בשיבה על הקרקע, יחד עמו נמצאו מספר קטן של ילדים... ואנשים מבוגרים, הניחו לפניו מצות אחדות, תפוח אדמה וראש סלק בתוך שארית כלי שבור ששימש כקערה, זרוע ביצה חרוסת לא היו בנמצא, מרור היה להם די והותר בכל המצב שהם שרויים, בו השתקף שיעור רבתי - שיעור מהודר של מרור, ככתוב באיכה 'השביעני במרורים חרוני לענה', הרבי סיפר לילדים אודות יציאת מצרים, אחד מהם השמיע את ארבע הקושיות 'מה נשתנה', עניו הנוכחים זלגו דמעות כאשר הילד בקולו הצעיר המצלצל חזר על הקושיות עתיקות היומין, שיהודים בכל רחבי תבל חוזרים עליהן מזה אלפי שנים. הפעם, כשסיים הילד, חזר הרבי על הקושיות ונתן להן פירוש שונה מן הרגיל, פתח ואמר "מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות", והרי הגלות החשוכה נקראת לילה, מדוע נשתנתה גלות זו לרעה יותר מכל הגלויות שגלו ישראל, "שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה" - החמץ תופח ומתנשא, המצה רדודה ונמוכה, מדוע בכל הגלויות היו לנו זמנים של עליה וזמנים של ירידה ואילו הפעם הננו לגמרי בשפל המצב הרי מעולם לא היתה כנסת ישראל כל כך נמוכה ומושפלת כמו בזמן הזה, מדוע הלילה, הגלות הזה 'כולו מרור וכולנו מסובין' - שוכבים לארץ, אי אפשר לזקוף קומה, מדוע?

כאן נשא הרה"ק את עיניו השמימה, והמשיך, דעו ילדים שבכל לילה טרם יאיר השחר החושך מתגבר אנו כבר קרובים מאד לגאולה השלמה, ולכן כל כך חשכו עינינו, דבר זה מרומז בתירונו של מחבר ההגדה 'עבדים היינו' נוטריקון של עבדי"ם הוא דוד בן ישי עבדך משיחך, לרמוז, שזו סיבת קושי גלותנו, משיח עדיקנו עומד לבוא בקרוב ויגאלנו. בדיבורים אלו חיזק ועודד את רוח היהודים המעונים שהתקבעו סביבו באותו לילה כיום יאיר. (מספר לעד בבני ישראל)

קיטל ללא יין

מעשה נפלא מסופר על הגאון הגדול רבי יצחק הוטנער זצ"ל שהיה מטבעו מסודר ונקי להפליא, באחת השנים בליל הסדר חיזו מהמסובים את השולחן, ונשפך 'כוס יין מלא כברכת ה' על הקיטל הלבן הבוהק של רבי יצחק עד ש'אזל חיוורא ואטי סומקא', ללא כל שהות נענה בשלוות הנפש מופלאה, "קיטל ללא יין הרי הוא כיום כיפור'דיגע מחזור (מחזור של יוה"כ) ללא סימני דמעות..." (באר הפרשה)

צדיקים במיתתם קרויים חיים

רבי שמואל הלוי וואזנר זי"ע א

נולד בווינה ליוסף צבי וואזנר, וילד סרדהאלי, ולרחל לבית שיף. למד אצל הרב שמואל דוד אונגר מנייטרא והרב יוסף אלימלך כהנא מאונגוואר. בהמשך למד בישיבת חכמי לובלין בפולין אצל רבי מאיר שפירא והמשגיח שם, רבי שמעון מזליחוב נישא לרבקה, בתו של מרדכי גלבר ראש הקהל בפרשבורג, חתנתו התקיימה בל' בניסן תרצ"ז בפרשבורג.

לאחר נישואיו התקרב לרב עקיבא סופר - שרייבר רבה של פרשבורג ומסר שם שיעורים לתלמידים. לאחר לידת בנם הבכור בשנת תרצ"ח, עלו בני הזוג לארץ ישראל בשנת תרצ"ט. בנם נשאר אצל הסבא באירופה. מסופר כי בהגיעם עם האונייה לחופי הארץ, אול הדלק והם נאלצו לעשות את הדרך לחוף בשחיה. לאחר הגיעם ארצה, התגוררו בירושלים ברחוב הושע. הרב וואזנר למד אצל הרב יוסף צבי דושינסקי, ועשה שימוש חכמים אצל הרב שמשון אהרן פולונסקי מטפליק. למד בבית המדרש אוהל תורה בירושלים, שבו למדה קבוצת תלמידי חכמים בולטים. לאחר זמן קצר מונה על ידי העדה החרדית והרב דושינסקי לדיין בבית הדין ורב מטעמה לשכונת כרם אברהם וגאולה. בשנת תש"ז עבר לבני ברק, על פי הצעתו של החזון איש. בבני ברק היה מקורב לחזון איש וראה עצמו כתלמידו. בעידודם של החזון איש, הרב דב בריש וידנפלד, והרב איסר זלמן מלצר, הקים בשכונה את "ישיבת חכמי לובלין", לזכר הישיבה שבה למד. במבנה סמוך הקים את בית דין עדק זיכרון מאיר. בשנותיו הראשונות בבני ברק כיהן גם כרבם של קהילות חוג חת"ס סופר בבני ברק ובפתח תקווה. לאחר מכן פתח גם את בית ההוראה זיכרון מאיר. בשנת תשנ"ו התאלמן. נישא בשנית לחנה יוטא לבית קאהן אלמנת הרב יעקב שמריה דייטש, רב קהילת חוג חתם סופר פתח תקווה ואחותו של רבי אברהם יצחק קאהן מתולדות אהרן. כתב את השו"ת ההלכתי "שבט הלוי" על סדר השו"ע, שברוב תשובות פוסקי זמנינו הוא נזכר.

נפטר בליל הסדר והלוויתו התקיימה במוצאי יום טוב ראשון של פסח תשע"ה וחזא בן 102 זי"ע א.

מדוע זכה הרב וואזנר לאריכות ימים?

סיפר הרב יצחק זילברשטיין שליט"א: "מנהל ה'ביטוח לאומי' ערך ביקור בביתו של הרב וואזנר, לכבוד יום הולדתו ה-101. בעיצומה של השיחה, פנה מנהל חברת 'ביטוח לאומי' אל הרב בשאלה מפתיעה: "יגלה לנו הרב, בזכות מה זכה כבודו לאריכות ימים שכזו?". מן הרב וואזנר ענה: "אם הינך רוצה לדעת במה הארכת ימים, תדע לך! שמעולם לא התערבתי במחלוקת שאינה שייכת לי".

השארית השכינה - לכל השנה

לפני כמה שנים, בעת שמכר הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוק"ל את החמץ אצל הגאון רבי שמואל הלוי וואזנער זצוק"ל כמנהגו, אמר לו בלכתו, שיעזור השי"ת ונזכה מחר [בליל הסדר] להשראת השכינה, נענה הרב וואזנר ואמר להשראת השכינה ודאי נזכה, שכך מבואר בזוה"ק שכל הפמליא של מעלה באים לשמוע סיפור יציאת מצרים מישראל, אבל צריך לבקש ליזכות שהשראת השכינה תישאר אצלנו לאורך ימים ולא תסתלק חלילה.

לזיווג הגון

דוד בן אילנה.
צליל בת אסתר.
מירית בת דניאלה.
גולן בן אסתר.
אביה בן וידיאן.
צופית בת שרונה.
גל בת אסתר.
עופרי בן עמית.
שרה בת אוסנת.
שולמית.
אביה בת אוסנת.
שולמית.

לרפוי"ש

ברוך חי בן לאה.
רחל בת שרה.
מירה בת רחל.
ר' נפתלי בן נעמה.
ציונה בת נעמה.
שמעון חמו.
ימנה בת חנינה.
אלגריה בת מרים.
אליאן בת עזיה.
יוסף בן מרים.
מאיר בן חנינה.
איתי בן אהובה.

לענין

אליהו בר שרה.
מזל בת חנה.
יעקב בר מזל.
יצחק מאיר בר מזל.
ארלט חנה בת פריחה.
יוסף בר חנה.
ינית בת רחל.
סול בת מסעודי.
יצחק אברהם.
עמרם דמרי.
זהבה בת סימי.
צבי כהן.